Temps Ordinari - Quart diumenge

Per SantiTH el dl., 27/01/2020 - 18:45

Ml 3,1-4
He 2,14-18
Lc 2,22-32

Jesús i el Temple. La festa de la llum

La festa d'avui escruixeix l'esperit, veient entrar Jesús per primera vegada a la casa del seu Pare, tal com manifestarà als dotze anys, quan els seus pares el cerquin angoixats.

El salm d'avui, manllevat de l'antiga litúrgia de l'entrada al santuari, s'expressa amb una majestat sublim: *Portals, alceu les llindes; engrandiu-vos, portalades eternes, que ha d'entrar el rei de la glòria!*

Es pregunta tot seguit el salmista quin és aquest rei que ha d'entrar. El cor contesta exaltat "és el rei de l'univers!".

Vaja! En aquesta festa és un nadó en bolquers i ben pobre, fill primogènit, el qui és presentat pels seus pares, un cop passats els dies prescrits per la Llei per a la purificació de la mare.

El punt consistia en oferir a Déu el fill o la filla i rescatar-los amb un xai d'un any per a l'holocaust i una tórtora o un colomí com a sacrifici pel pecat.

La mateixa Llei preveia que, en cas de pobresa, només s'oferissin dues tórtores o dos colomins. Si encara no s'arribava a això, s'haurien de lliurar tres quilos de flor de farina, part dels quals s'havia de cremar i l'altra part d'estipendi per al sacerdot. Quina va ser l'ofrena de Josep i Maria?

Aquesta primera entrada al Temple precedeix a tota una història d'altres pujades, miracles, ensenyament, accions profètiques.

En sant Joan, des del principi de la seva activitat pública, la mercaderia del temple va ser posada en qüestió per Jesús. Amb amenaça violenta fa fora del temple moltons i vedells i aboca les taules dels canvistes. Sembla que respecta amb dolcesa els venedors de coloms, bo i dient-los: *Traieu això d'aquí! No convertiu en mercat la casa del meu Pare!*

Reprèn la convicció que manifestà als dotze anys, segons Lluc.

I tot al llarg de l'Evangeli de Joan el veurem entrar, asseure's, ensenyar, observar i patir tot el que va passant als diferents atris. Recíprocament els grans sacerdots el vigilen i maneguen els guardes del Temple per espiar-lo i, a la fi, desprès de diversos intents, per deturar-lo a Getsemaní.

Justament a la creu hi ha el canvi de signe. La casa del Pare muda. En morir Jesús s'esquinça el vel del Temple que separava el sagrat, el Sancta Sanctorum, i és esquinçat el pit de Jesús, brollant-ne sang i aigua. Jesús s'ha convertit en el Temple definitiu, travessant la mort en donació amorosa absoluta d'una vegada per totes.

Aquest dens resum del capteniment i de la missió de Jesús en el Temple queda recollit en el bell càntic de Simeó, que acabem de llegir, narrat per la ploma de Lluc.

L'ancià sabia del cert que no moriria sense veure el Messies, salvador del poble. L'Esperit de Déu li ho havia dit.

En l'escena que contemplem, no són les portalades, sinó els braços tendres i el cor emocionat d'un home just els que s'obren del tot. Novament l'Esperit li ha donat senyal. Acudeix al Temple i entra al mateix temps que la Sagrada Família. Exulta. Ja ha vist el Salvador, ja veu vençut el diable que ens tenia dominats per la por.

S'abandona en Déu, ja pot morir en pau!

En el seu parlament subratlla futur: el nen serà llum per a tots els pobles -dia de les candeles-; la mare serà traspassada per una espasa: Ai, llança del Calvari!

Inspirat per aquests esdeveniments nadalencs el poble cristià, durant segles, ha tingut la devoció d'oferir els seus fills a Déu, presentant-se la família a l'Església després de quaranta dies del naixement. Ho afavoria el que les mares no acudien al bateig, que solia ser fet molt a la immediatesa de la naixença.

Com s'adiu que un cor de mare agraït posi en mans de Déu el regal, que n'ha rebut! Convindria mantenir l'esperit d'aquesta aliança divina i familiar. Tot nadó, tota persona pertany a Déu perquè, en néixer, es troba dins l'esfera divina. En Déu vivim, ens movem i som, dirà sant Pau.

ETIQUETES
TEMPLE OFERIMENT PROFECIA LLUM